

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY**

DNR-1.720.56.2020.MS

Warszawa, 12 kwietnia 2021 r.

DECYZJA nr DNR-1/14/2021

Na podstawie:

1. art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa krzesła ogrodowego PROGARDEN ALTEA BIANCA kod EAN 8009271862678, wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę „EUROHIT” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;
2. art. 189f § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm) w zw. z art. 33 a ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odstępuje od nałożenia na przedsiębiorcę „EUROHIT” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu przedsiębiorcy.

Uzasadnienie

Pismem z 10 lipca 2020 r. Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli nr KBP-NU.8361.124.2020, dotyczący krzesła ogrodowego PROGARDEN ALTEA BIANCA kod EAN 8009271862678 (dalej jako: „krzesło”), wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę „EUROHIT” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie.

Kwestionowany produkt to krzesło ogrodowe wykonane z jednolitej wypraski z tworzywa sztucznego w kolorze białym. Krzesło składa się z podłokietników wraz z oparciem pleców, stanowiących integralną nieruchomą część produktu będącą przedłużeniem jego nóg. Bezpośrednio na produkcie znajduje się samoprzylepna etykieta zawierająca następujące informacje: „ALTEA BIANCA PROGARDEN IPAEA – PROGARDEN S.p.A. 22046 Merone (co) – Italia Via delle Gallerane, 2 www.ipae-progarden.com” oraz obcojęzyczne opisy dotyczące przeznaczenia oraz sposobu konserwacji i mycia produktu oraz kod EAN: 8009271862678.

W trakcie kontroli nr KBP-NU.8361.124.2020 przeprowadzonej u dystrybutora produktu na skutek skargi konsumenckiej dotyczącej występujących w krześle zadziorów, inspektorzy reprezentujący Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali krzesła ocenie bezpieczeństwa w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222) (dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), posiłkując się wymaganiami normy PN-EN 581-1:2017-04 *Meble do użytkowania na zewnątrz. Meble do siedzenia i stoły użytkowane na kempingu, na zewnątrz domu i w miejscach publicznych. Część I. Ogólne wymagania bezpieczeństwa* (dalej jako: „norma”).

W wyniku przeprowadzonych badań organoleptycznych inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, iż przedmiotowe krzesła mogą stwarzać zagrożenie dla użytkowników z uwagi na występowanie na górnych i bocznych krawędziach siedziska, na całej jego długości, twardych, ostrych i nierównych nacieków tworzywa powstałych podczas produkcji. Podobne ostre nacieki z tworzywa występowały na zewnętrznej krawędzi tylnej nogi, kilka centymetrów poniżej siedziska, tworząc ostre zadziory w miejscu łatwo dostępnym dla użytkownika, co nie jest zgodne z wymaganiami punktu 5.1. normy, zgodnie z którym wszystkie krawędzie i

narożniki krzesel dostępne w trakcie użytkowania powinny być wolne od zadziórów i/lub ostrych krawędzi. Ponadto informacje dotyczące przeznaczenia i konserwacji krzesła były podane wyłącznie w językach obcych.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.) (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 14 września 2020 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę „EUROHIT” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie (dalej jako: „strona postępowania”) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa krzesel, wyznaczając mu termin 21 dni na zajęcie stanowiska w sprawie. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania informacji na temat ilości sztuk produktów wprowadzonych na rynek, listy dystrybutorów oraz liczby krzesel posiadanych na stanie magazynowym. Jednocześnie Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o przekazanie informacji na temat ewentualnych skarg lub reklamacji dotyczących krzesel. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wskazał również, iż w przypadku podjęcia przez stronę postępowania decyzji o wyeliminowaniu zagrożeń stwarzanych przez produkt, powinna przekazać dowody potwierdzające powyższą okoliczność i wskazał, jakie działania są w jego opinii zasadne.

W odpowiedzi, pismem z 12 października 2020 r. strona postępowania oświadczyła, że podjęła czynności mające na celu wycofanie krzesel z rynku i jest w kontakcie z włoskim producentem krzesel w celu ustalenia wadliwej partii produktu. Z uwagi na trwającą procedurę wycofywania produktu z rynku strona postępowania wniosła o wydłużenie terminu do przekazania dowodów potwierdzających ten proces.

Pismem z 20 października 2020 r. Prezes UOKiK przychylił się do wniosku strony postępowania o wydłużenie terminu na przedstawienie materiału dowodowego do 12 listopada 2020 r.

W piśmie z 12 listopada 2020 r. strona postępowania oświadczyła, iż wprowadziła na rynek 4320 krzesel, które były sprzedawane wyłącznie w sieci sklepów Auchan. Ponadto strona postępowania poinformowała, iż jest w trakcie przygotowywania zwrotu włoskiemu producentowi 965 krzesel wycofanych z rynku. Strona postępowania oświadczyła, iż włoski producent zobowiązał się odebrać krzesła do 17 listopada 2020 r. i zwróciła się do Prezesa UOKiK z prośbą o wydłużenie terminu na przedstawienie dowodów poświadczających wycofanie z rynku przedmiotowych krzesel do 3 grudnia 2020 r. Do pisma strona postępowania

załączyła kopie faktury zakupu 4320 krzesel oraz kopie faktur potwierdzających sprzedaż 4305 produktów w sklepach należących do sieci sklepów Auchan.

Pismem z 27 listopada 2020 r. Prezes UOKiK przychylił się do wniosku strony postępowania o wydłużenie terminu na przedstawienie dowodów poświadczających wycofanie z rynku kwestionowanych krzesel. Jednocześnie zwrócił się do strony postępowania o wyjaśnienie rozbieżności występujących w materiale dowodowym oraz o przekazanie kopii faktur zakupu i sprzedaży krzesel poświadczonych za zgodność z oryginałem. Ponadto, z uwagi na znaczną liczbę krzesel, których nie udało się wycofać z rynku, Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do zamieszczenia ostrzeżenia skierowanego do konsumentów, zarówno na jej stronie internetowej, jak również w widocznych miejscach w sklepach, w których krzesła były sprzedawane.

Pismem z 17 grudnia 2020 r. strona postępowania przekazała dowody świadczące o wycofaniu z rynku łącznie 980 krzesel, a ponadto przekazała do akceptacji Prezesa UOKiK komunikat skierowany do konsumentów, informujący o zagrożeniach stwarzanych przez produkt i możliwości jego zwrotu, jak również faktury sprzedaży oraz faktury zakupu poświadczone zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 22 a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Strona postępowania wyjaśniła również rozbieżności dotyczące dat sprzedaży produktu w przygotowanym przez nią zestawieniu. Ponadto strona postępowania przekazała fakturę korygującą potwierdzającą zwrot 943 krzesel włoskiemu producentowi oraz protokół zniszczenia 37 sztuk uszkodzonych podczas transportu, magazynowania bądź ekspozycji.

Pismem z 30 grudnia 2020 r. Prezes UOKiK zaakceptował komunikat skierowany do konsumentów i wezwał stronę postępowania do zamieszczenia go na jej stronie internetowej oraz w sklepach sieci Auchan, w których krzesła były sprzedawane, wskazując, że komunikat powinien być widoczny dla konsumentów przez 14 dni. Następnie Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania o przekazanie dowodów zamieszczenia ww. ostrzeżenia oraz o poinformowanie, ilu konsumentów zwróciło krzesła w wyniku tej akcji.

Z uwagi na brak odpowiedzi od strony postępowania, pismem z 24 lutego 2021 r. Prezes UOKiK ponownie wezwał ją do przekazania dowodów, o które prosił w piśmie z 30 grudnia 2020 r.

Pismem z 25 lutego 2021 r. strona postępowania poinformowała organ nadzoru, że zamieściła stosowne ogłoszenie na swojej stronie internetowej oraz przekazała treść uzgodnionego z Prezesem UOKiK komunikatu do sklepów sieci Auchan. Jednocześnie oświadczyła, iż nie otrzymała żadnych zwrotów produktów w związku z podjętymi działaniami

informacyjnymi. Ponadto wskazała, że nie wpłynęły do niej reklamacje dotyczące przedmiotowych krzesel. Jako dowody podjętych działań strona postępowania przekazała wydruk ostrzeżenia ze strony internetowej oraz korespondencję mailową z centrali od jedyne go dystrybutora wraz z tabelą sklepów, w których ogłoszenie zostało zamieszczone.

Pismem z 3 marca 2021 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca „EUROHIT” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie wprowadził na rynek krzesła ogrodowe PROGARDEN ALTEA BIANCA kod EAN 8009271862678 i jest ich dystrybutorem w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za dystrybutora uznaje się przedsiębiorcę uczestniczącego w dowolnym etapie dostarczania lub udostępniania produktu, którego działalność nie wpływa na właściwości produktu związane z jego bezpieczeństwem. W piśmie z 19 sierpnia 2020 r. strona postępowania oświadczyła, iż jest dystrybutorem krzesel i przedstawiła fakturę nr 20-001094i potwierdzającą zakup 4320 sztuk krzesel od włoskiego przedsiębiorcy.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, dystrybutor zobowiązany jest działać z należytą starannością w celu zapewnienia bezpieczeństwa produktów, w szczególności przez niedostarczanie produktów, o których wie lub o których, zgodnie z posiadanymi informacjami i doświadczeniem zawodowym, powinien wiedzieć, że nie spełniają one wymagań bezpieczeństwa. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym użytkowaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który

nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w przypadku braku polskich szczegółowych wymagań dotyczących bezpieczeństwa produktów lub norm będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów albo jeżeli produkt nie jest zgodny z tymi normami, bezpieczeństwo produktu ocenia się w szczególności z uwzględnieniem spełnienia wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej będących transpozycją norm europejskich innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów. Z uwagi na fakt, że norma PN-EN 581-1:2017-04 *Meble do użytkowania na zewnątrz. Meble do siedzenia i stoły użytkowane na kempingu, na zewnątrz domu i w miejscach publicznych. Część I. Ogólne wymagania bezpieczeństwa*, jest wyżej opisanym rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa krzeseł z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kwestionowanych krzeseł stanowiły wyniki badań organoleptycznych przeprowadzonych przez inspektorów Inspekcji Handlowej, z których wynikało, iż mogą one stwarzać zagrożenie dla użytkowników z uwagi na występowanie na górnych i bocznych krawędziach siedziska, na całej jego długości, twardych, ostrych i nierównych nacieków tworzywa powstałych podczas produkcji. Podobne ostre nacieki z tworzywa występowały na zewnętrznej krawędzi tylnej nogi, kilka centymetrów poniżej siedziska tworząc ostre zadziory w miejscu łatwo dostępnym dla użytkownika, co nie jest zgodne z wymaganiami punktu 5.1. normy, zgodnie z którym wszystkie krawędzie i narożniki krzeseł dostępne w trakcie użytkowania powinny być wolne od zadziorów i/lub ostrych krawędzi. Ponadto informacje dotyczące przeznaczenia i konserwacji krzesła były podane wyłącznie w językach obcych.

Powyższe nieprawidłowości mogą stanowić w określonych warunkach zagrożenie dla zdrowia użytkujących je konsumentów, a w konsekwencji doprowadzić do zranień bądź skaleczeń, co potwierdziła otrzymana przez Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej skarga konsumentka.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że krzesła nie spełniają wymagań określonych w art. 4 ust 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym mogą stwarzać zagrożenie

dla zdrowia użytkowników. Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania nie zakwestionował powyższych ustaleń.

W świetle art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że w lutym 2020 r. strona postępowania zakupiła jednorazowo od włoskiego producenta 4320 sztuk produktu, które następnie sprzedała je do sieci sklepów Auchan. W ramach podjętych działań strona postępowania wycofała z rynku łącznie 980 krzesel, z czego 943 sztuki zwróciła do włoskiego producenta, a pozostałe 37 zniszczyła we własnym zakresie, przekazując jako dowód protokół zniszczenia. Ponadto strona postępowania zamieściła, zarówno na swojej stronie internetowej, jak i w sklepach, w których były sprzedawane krzesła, komunikat o zagrożeniu, jaki mogą stwarzać i umożliwiła wszystkim zainteresowanym konsumentom zwrot tych krzesel. Na dowód podjętych działań naprawczych strona postępowania przekazała fakturę korygującą od włoskiego producenta oraz protokół zniszczenia, wydruk ze swojej strony internetowej oraz informację od dystrybutora o zamieszczeniu ostrzeżenia przez kierowników sklepów sieci Auchan, w których sprzedawane były produkty.

Mając na względzie dowody przekazane przez stronę postępowania organ nadzoru uznał, iż usunęła ona przyczyny zagrożeń stwarzanych przez krzesła, co stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Zgodnie z art. 33a ust 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, organ nadzoru może, w drodze decyzji, nałożyć na dystrybutora karę pieniężną w wysokości do 100.000 zł za dostarczanie produktów, o których wie, lub o których, zgodnie z posiadanymi informacjami i doświadczeniem zawodowym powinien wiedzieć, że nie spełniają one wymagań bezpieczeństwa.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa.

Powołując się na reprezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przesłanka przewidziana tym przepisem odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, **waga naruszenia prawa musi być znikoma**. Przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków

społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny. Po drugie, **strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.** Oznacza to w szczególności, że warunek ten będzie spełniony przede wszystkim w przypadkach, w których naruszenie prawa miało charakter jednostkowy lub krótkotrwały.

Ze zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego wynika, iż charakter naruszenia był krótkotrwały i jednostkowy - strona postępowania wprowadziła bowiem na rynek krzesła jednorazowo kupując je od włoskiego przedsiębiorcy w lutym 2020 r., a od momentu powzięcia wiadomości o dokonanych naruszeniu prawa przystąpiła do eliminacji skutków jego naruszenia, polegającej na wycofaniu z rynku krzesel oraz umożliwieniu konsumentom zwrotu produktu, będącego przedmiotem niniejszego postępowania. Podkreślić należy efektywną współpracę strony postępowania z organem nadzoru, przedstawiła ona bowiem komplet dowodów potwierdzających wyeliminowanie zagrożenia stwarzanego przez kwestionowany produkt, których żądał Prezes UOKiK. Dodatkowo zagrożenie stwarzane przez krzesło zostało ocenione jako średnie, a do organu nadzoru, poza jedną reklamacją konsumentką, nie dotarły inne sygnały, aby zagrożenie stwarzane przez produkt miało swoje nieszczęśliwe następstwa.

Pozwala to przyjąć, że strona postępowania zaprzestała naruszenia prawa, a waga stwierdzonego naruszenia prawa jest znikoma. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności stwierdzić należy, iż naruszenie to nie mogło w znaczący sposób naruszyć dóbr chronionych przez ww. sankcję, w tym przypadku zdrowia i życia konsumentów. Oznacza to, że w niniejszej sprawie spełniona została przewidziana przez art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego przesłanka odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Jednocześnie, odstępując od nałożenia kary pieniężnej, Prezes UOKiK poucza przedsiębiorcę „EUROHIT” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie, że zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, dystrybutor zobowiązany jest działać z należytą starannością w celu zapewnienia

bezpieczeństwa produktów, w szczególności przez niedostarczanie produktów, o których wie lub o których, zgodnie z posiadanymi informacjami i doświadczeniem zawodowym, powinien wiedzieć, że nie spełniają one wymagań bezpieczeństwa. Organ nadzoru może w drodze decyzji administracyjnej zastosować wobec przedsiębiorcy odpowiedzialnego za bezpieczeństwo produktów środki przewidziane w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w tym nałożyć karę za naruszenie obowiązku określonego w art. 11 ust. 1 tej ustawy do 100 000 zł. Prezes UOKiK informuje, że kolejne naruszenie przez przedsiębiorcę przepisów ww. ustawy może skutkować nałożeniem na niego kary pieniężnej na podstawie art. 33a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z 2020 r. poz. 2299, 2320, z 2021 r. poz. 54, 159) strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. W przypadku skorzystania z ww. uprawnienia, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. poz. 2193, z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. Zgodnie z § 5 ww. rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

- 3) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z 2020 r. poz. 2299, 2320, z 2021 r. poz. 54, 159), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sadowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
- 4) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku
Anna Mazurak
/podpis elektroniczny/

Otrzymuje: